

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Бургас, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, II ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети февруари през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Събчо Ат. Събев

Членове: Петя Г. Георгиева Стоянова
Димитър П. Стоянов

при участието на секретаря Румяна Андр. Анчева
като разгледа докладваното от Събчо Ат. Събев Въззивно наказателно дело
от частен характер № 20212100601373 по описа за 2021 година

Производството е образувано по жалба на подсъдимия АНТ. П. М., чрез защитник
адв. К., против присъда 105 от 30.11.2021 год. по НЧХД 2601/21 г. на РС Бургас, с която е
признат за виновен в това, че на 2 май 2019 година в с. Равадиново, област Бургас, казал
нещо унижително за честта и достойнството на Л.Г. П. в негово присъствие, като обидата е
нанесена публично - престъпление по чл. 148 ал.1 т.1 вр. чл. 146 ал.1 НК и вр. чл. 54 НК го
осъдил на „глоба“ в размер на 3000 лева и „обществено порицание“. На основание чл. 52 НК
общественото порицание да се изпълни чрез поставяне на присъдата в сградата на
кметството в с. Равадиново за срок от един месец.

Осъден е и затова, че по същото време и място, в реална съвкупност с предходното
деяние, нанесъл лека телесна повреда на Л.Г. П. - болка и страдание и го осъдил по
обвинението в престъпление по чл. 130 ал.2 вр. ал.1 и вр. чл. 54 НК на глоба в размер на 100
лева.

На основание чл. 23 ал.1 НК наложил едно наказание до размера на по тежкото
осъждане 3000 лева глоба, към което присъединил наказанието „обществено порицание“.

Осъдил М. да заплати на П.сумата от 2000 лева обезщетение за претърпени
неимуществени вреди, за уронване престижа и доброто име в обществото, ведно с законната
лихва до окончателно изплащане на задължението.

Осъдил М. да заплати на П. сумата от 500 лева за претърпени болки и страдания от неправомерното увреждане, ведно с законната лихва от датата на увреждането до окончателното изплащане на задължението.

Осъдил М. да заплати държавна такса върху уважената част на гражданските иски и направените от П. съдебни разходи.

С жалбата се оспорва правилността и обективността на постановената присъда и отправя искане за отмяната ѝ и оправдаване на М. по повдигнатите с жалбата обвинения.

В допълнително изложение към жалбата оспорва аналитичната дейност на съда. Според тях съдът проявил тенденциозност при постановяване на присъдата. Изцяло са възприети и оценени доказателствата на обвинението, а те не са безпротиворечиви. Според показанията на свидетелите И.А. и А. В. на процесната дата и място, се намирили 20-30 човека, които очаквали горски служители за разяснения. Това е явно измислен повод за присъствието на толкова много хора на едно място. Неясно остава за тях обстоятелството защо само тези двама свидетели са възприели процесните събития.

Съдът е оспорил обективността на показанията на С. М.а и П. М. – съпруга и син на подсъдимия, а оценил показанията на И.В. и А.В.. С това съдът е елиминирал единствените свидетели на защитата. Оспорва и допускането до разпит на свид. П.Й., който не е бил очевидец и присъствал на инцидента.

Няма противоречия в показанията на С. М.а и П. М. затова, къде се намирал подсъдимият. Няма разминаване в показанията им относно състоянието на ръцете на подсъдимия. Всеки е описал възприетото и те не са взаимно изключващи се.

Изразяват и несъгласието си с извода на съда, че телесно увреждане може да се докаже само със съдебно-медицинска експертиза. Това може да стане и по друг процесуален начин.

Първа инстанция не е обсъдила възражението/искането за прилагане института на реторсия. Това е съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на М.. Той е лишен от възможността да разбере волята на съда при постановяване на присъдата.

Съдът е постановил своя съдебен акт при непълнен анализ на доказателствената маса, събрана по надлежния от закона ред. Не са обсъдени годни доказателства, които сочат на други обстоятелства и наличието на различен фактически състав на престъпно деяние.

Правят извод, че доказателствата и доказателствените източници не са обсъдени обективно, всестранно и пълно, довело до неправилно приложение на материалния закон.

Страните не поискаха събирането на доказателства и пред настоящата инстанция не се проведе съдебно следствие.

Повереникът на частния тъжител поискаха присъдата да бъде потвърдена. Първоинстанционният съд направил правилни и обосновани изводи, съобразени с гласните и писмените доказателства. По безспорен начин е доказано виновното поведение на

подсъдимия. В разглеждане делото в първа инстанция не са допуснати процесуални нарушения. Мотивите отговарят на изискванията на закона. В правомощията на съда е да анализира доказателствата и направи оценка за тяхната обективност и достоверност. Съпругата и синът на подсъдимия не са очевидци на инцидента и съдът правилно е оценил тяхната доказателствена стойност. Обосновано съдът кредитирал показанията на свидетелите, посочени от частното обвинение – баща и син очевидци, изцяло потвърдени и от полицейски служител, извършил действия по установяване на процесното събитие и задържане на М.. Не са допуснати нарушения на процесуални правила и постановената присъда е мотивирана и деянията доказани. Не е налице реторсия. Тезата за получени от М. наранявания по ръцете от тъжителя, е несъстоятелна. Според тях това косвено потвърждава агресивното поведение на М.. Хващането на ръцете му от пострадалия, факт който не се отрича, е защитна реакция, а не агресия против личността му. Реакцията и поведението на П. изцяло са защитна реакция при нападение.

Частният тъжител подкрепи позицията на повереника си.

Защитата поддържа изложените в жалбите основания и искане за отмяна на присъдата. Постановяване на присъдата след оценка на едни доказателства и елиминиране на други, силно подкопават оценката за безпристрастност на съда. Подсъдимият е отишъл на място, където предимно живеят роми, поради което не е имал възможност да посочи свидетели – очевидци. Единствено племенницата му се е появила в някой момент. Разказите на съпругата и сина му отразяват споделените на тях впечатления от произлязлото събитие. Те не следва да се изключват от доказателствената маса. В тях няма противоречия. Показанията на сина не изключват правдивостта на показанията на съпругата му. Наличието на наранявания по ръцете на подсъдимия не изключват, а предполагат обсъждане на реторсия като възможен правен изход на сложилите се събития.

Подсъдимият оспори основателността на осъждането си. Имало е сдърпване с тъжителя, но не и удари помежду им.

Бургаският окръжен съд, след цялостна служебна проверка на присъдата, независимо от посочените от подсъдимия основания и оплаквания, в предмета и пределите на въззивната проверка по чл.313 и чл.314 от НПК, намира за установено следното:

Производството е образувано по тъжба на Л.Г. П. против А.. П. М., в която е описана фактическа обстановка на извършени против личността му престъпления по чл. 130 и чл. 146 НК. На 2 май 2019 год. бил пред магазин в с. Равадиново, когато от автомобил излязъл подсъдимият. Имало е разговор между тях и без причина М. го ударил в главата, а след това и псувал. Имало много хора. Подсъдимият бил във видимо нетрезво състояние.

Делото е било разгледано от Районен съд Бургас и по НЧХД 1910/2019 год. постановил оправдателна присъда. По реда на надзора тя е била отменена и образувано ново производство. Съдът постановил осъдителна присъда, която е предмет на ревизиране по

настоящото производство.

В съдебното следствие са разпитани посочените от страните свидетели – П. Й. – полицейски служител в РУ Созопол към момента на деянието, И. А. и А. В.- баща и син, всички посочени от обвинението и съпругата на подсъдимия С. М.а и П. М.- син на подсъдимия. Разпитана е и племенницата на подсъдимия свид. С. М.а. От страните са представени и писмени доказателства. След изчерпване на доказателствената активност на страните, съдът постановил присъдата си.

Изложената в тѣжбата фактическа обстановка съдът приел, че е доказана със средствата и способите на закона. На 2 май 2019 год. тѣжителят с други хора бил пред магазин в с. Равадиново, когато до тях спрял автомобил, управляван от подсъдимия. Между тях се провел разговор, като интереса на М. бил за възможност за закупуване на агне на определена цена. П. отговорил, че е закупил месото от братовчед му. Подсъдимият ударил шамар по лицето, а след това напсувал. Имало е вербални реплики между мъжете, при насочването си към автомобила си, М. се опитал още веднџ да удари тѣжителя, като последният успял да го хване за ръце. Племенницата на М. се намесила и помогнала на чичо си да се качи в колата си.

Пострадалият уведомил полицията и свид. Й. посетил селото. Разпитал различни лица, свидетели на инцидента. На казана за ракия в селото установил М. в състояние след употреба на алкохол. Последният бил задържан в поделенията на МВР. Било е образувано ДП 67/19 год. по описа на РУ Созопол за разследване на престѣпление по чл. 325 НК и прекратено от прокурора с постановление от 21.01.2020 год.

Съдът приел за доказани престѣпления по чл. 130 и чл. 148 вр. чл. 146 НК. Изложените в тѣжбата обстоятелства намират потвърждение в показанията на свидетелите И.А. А. В., които присъствали по време на инкриминираните събития и чрез показанията си възпроизвеждат лично възприети събития. Изложените от тях обстоятелства намират потвърждение в показанията на полицаи Й.. В полицейската си работа разговарял със свидетели, М., които потвърждават инцидента между двамата мъже, съдържанието му и поведението на всеки един от тях. Съдът оценил показанията на свид. С. М.а. Тя е била на място, възприела е разговор на висок тон от двамата мъже, бутане и дърпане и помогнала на чичо си да се качи в колата и замине. Не приема за правдоподобно твърдението ѝ, че М. бил спокоен.

Оценени са като неистинни показанията на съпругата и сина на подсъдимия. С. М.а е посрещнала мъжа си вечерта в дома им, когато забелязала хематоми на дясната ръка в областта на предмишницата. Синът му П. срещнал баща си въпросната вечер пред дома на баба си и откарал на казана. Видял по тялото на баща си наранявания и описва в показанията си. Съдът оценил тази информация като пристрастна не само поради пряката роднинска връзка на свидетелите с подсъдимия. От фактическа страна е налице стремеж у тях да създадат погрешна представа, че подсъдимият е пострадал от физически контакт с П. въпросната вечер. Наличието на видими наранявания остава само като твърдения на тези близки хора и не са удостоверени от съдебен лекар. Обсъдени са и обясненията на

подсъдимия.

Въз основа на приетата за доказани фактически обстоятелства, съдът направил правните изводи и квалифицирал деянията на М. против личността на П. като престъпления по чл. 130 ал.2 и чл. 148 ал.1 т.1 вр. чл. 146 ал.1 НК. От нанесен шамар в главата, на П. е причинена болка и страдание. Точно установени и обидните изрази, изречени от М. по адрес на П., обсъдени по своето съдържание направил извод за тяхното обидно и унижително съдържание, насочено към личността на пострадалия. Деянието е осъществено на публично място и в присъствието на множество хора, които са възприели тези обидни изрази.

По възраженията на защитата. Елиминирание показанията на съпругата и сина на подсъдимия, които са пълния обем на гласните им доказателства, е неправилно от съда. Това изразено съждение от страна на защитата е неправилно. Съдът е обсъдил по съдържание показанията на двамата свидетели и достигнал до тяхната фактическа значимост по делото. Дватама не са присъствали на процесните събития. Съпругата е посрещнала мъжа си около 20ч. процесната вечер и в разговор разбрала, че той е имал сдърпване с П., който му крещял и псувал- л. 31 ЧХ. Имал синини по ръцете, които били от сдърпването с П.. Петнадесет минути по късно тръгнала за Созопол и около 21,30-22 ч. сина ѝ се обадил и съобщил, че М. бил задържан в полицията. Възпроизвежда и част от показанията на племенницата си С..

Правилна е констатацията на съда, че тя не е пряк свидетел на произлезлите събития. Чрез разказа си тя възпроизвежда обясненията на съпруга си и племенницата си, личните си действия тази вечер. Като вторични, производни доказателствени източници, такива показанията следва да намерят потвърждение в другите доказателства по делото. Подсъдимият дава на два пъти обяснения по делото – л. 40 гърба и в края на съдебното следствие – л. 56 гърла ЧХ. Показанията на този свидетел са толкова общи и не съдържат никаква конкретика, щото не намират и подкрепа в обясненията на съпруга ѝ. Общото между тях е, че е имало инцидент въпросната вечер между М. и П.. Дватама съпрузи с прибирането на подсъдимия, били заедно 15 минути, след което тя напуснала дома. Не е имало никакъв по задълбочен диалог, в който подсъдимия да ангажира вниманието на жена си от преживяното минути преди това. И затова разказът на този свидетел по съдържание е обобщаващ без никаква конкретика. Първостепенният съд не е елиминирал изложените фактически обстоятелства у него, а оценил като несъществен, безсъдържателен за фактологията на процесните събития.

Синът на подсъдимия свид. П. М. –л. 31 гърба, ЧХ, се срещнал с баща си процесната вечер около 20 ч. пред дома на баба си. Разбрал, че се е скарал с П., но не го разпитвал. След това откарал до казана в селото. Пред дома на баба си видял и братовчедките си свид. С. и П. М.и, за които разбрал, че присъствали по време на процесния инцидент. Това е смисловото съдържание показанията на този свидетел. В него няма информация или излагане на обстоятелства на произлезлите събития. Както съпругата, така и сина, не са

проявили интерес да узнаят състоянието на М. – психическо, емоционално и физическо. Те не са били пред магазина, където се разиграли процесните събития, но е логично да се допусне заинтересованост за тях, с което и да помогнат на близкия си. Първостепенният съд не ги е изключил от доказателствената маса, както твърди защитата. Обсъдил е по съдържание и оценил, каквото е и изискването за аналитичната работа на съда при постановяване на своя акт. И още веднъж, в тях няма нищо конкретно, което да бъде взето под внимание и оценено редом с другите доказателствени източници, с обясненията на подсъдимия.

Двамата роднини сочат на сини по ръцете на подсъдимия процесната вечер. М. не им е дал конкретно обяснение за произхода им, а е обобщил, че е имал пререкание с П.. Превратно е твърдението на защитата за мотивите на съда, че само с медицинско свидетелство може да се докаже телесно увреждане. Това може да стане и по всякакъв друг, допустим и разрешен от закона. Медицинската експертиза е един от способите. Твърденията за подобни синини по ръцете на М. не намира потвърждение в останалия доказателствен материал. Той е бил задържан около два часа след процесните събития. В полицията са съставени и изискуемите по закона за МВР документи. Те са част от разследването, прекратено по късно ДП 67/19 год. - заповед за задържане и протокол за личен обиск – л. 24 и 25 ДП. В специалния закон са посочени основанията, реда и режима на това административно задържане. М. се е подписал на заповедта и следва да се приеме, че има знание не само за правния си статут, но и възможности, които му дава законът. Той има право на медицинска помощ – чл. 74 ал.2 т.6, б. „в“ ЗМВР. Ако е имал такива видими наранявания, той е бил във възможност и право да поиска медицински преглед, с оглед на позицията му, че това са наранявания от инцидента с П., заради което е и задържан. Освен това, полицейските органи в подобни случаи на видими белези от насилие са длъжни да реагират най малко за да не бъдат обвинени в причиняването им.

С оглед на изложеното настоящата инстанция оценя извода на първостепенният съд за липса на доказаност за наличие на наранявания по ръцете на М. с произход инцидента с П., за правилен и обоснован. Установяване на вида и характера на нараняването е от съществено значение за установяване и произхода му. Само на твърденията на съпруга и син не следва да се приеме за доказани травматични увреждания. От фактическа страна има разминаване в описанието на тези синини, но то е несъществено, не може да се докаже наличието им.

Защитата в речта си пред първа инстанция е изложила позиция относно наличие на реторсия – взаимно паритетно противоправно поведение на две лица по едно и също време и място. Това е институт на материалното, а не процесуално право. Затова и винаги фактически, а не процедурен въпрос. В аналитичната си дейност решаващият съд не е изложил мотиви в тази насока. В производството пред първа инстанция - л. 57, последен абзац, ЧХ, защитата е изложила свое твърдение за това. Парланов е причинил телесно увреждане на М., изразяващо се в болки и страдания, същото, каквото и той е получил от агресията на подсъдимия. Съдът е отхвърлил от фактическа страна наличието на реторсия и

приел за доказана друга фактическа обстановка, различна от твърдяната от защитата. Поради това настоящата инстанция не оценя възраженията на защитата като основателни.

Настоящата инстанция споделя оценката показанията на баща и син И. и А. В.. Те са присъствали лично на инцидента и възпроизвеждат процесното събитие. Те намират потвърждение и в показанията на полицаи Й., извършил обследване на случая на място. Резултата от неговата дейност е скрепен в документи, приложени по ДП. По делото са разпитани свидетели, събран друг доказателствен материал. Прокурорът се произнесъл с постановление и приел, че инцидента между М. и П. е строго личен и не са нарушени нормите на поведение на обществени места. Присъствали са много хора, но са разпитани само тези двама свидетели. Как и защо обвинението е посочило само тези двама свидетели, а не повече или всички, е въпрос на тяхна преценка. Защитата и тя е имала възможност да посочи и иска разпит на другите и не го сторила. Показанията им намират потвърждение в доказателствения материал и са част от общата картина на произлязлото събитие.

Надзорната инстанция оцени възраженията защитата като неоснователни.

Доказателствата и доказателствени средства са обсъдени подробно в мотивите на първостепенния съд. В правно-техническите способности не са допуснати нарушения на правилата и основан на тях е извода, че са допустими и имат значение за изясняване на фактите. Доказателствата са тълкувани в тяхното действително съдържание, няма превратно или неправилно оценени или пренебрегнати. Отделено е внимание и на роднинските връзки между свидетелите и направен извод за достоверността на показанията. Като приел за доказано, че на 2 май 2019 год. в с. Равадиново, община Созопол, А.М. на публично място и в присъствието на Л.П., казал нещо унизително за честта и достойнството му- престъпление по чл. 148 ал.1 т.1 вр. чл. 146 ал.1 НК, както и че по същото време и място му причинил лека телесна повреда, довела до болка и страдание – престъпление по чл. 130 ал.2 НК, съдът правилно оценил доказателствата и доказателствените средства. Деянията правилно са квалифицирани.

Районният съд осъдил М. по всяко обвинение, съответно по чл. 130 ал.2 НК и по чл. 148 ал.1 вр. чл. 146 ал.1 НК, във вр. чл. 54 НК. Правилно е приложен и чл. 23 НК и наложено наказание до размера на по тежкото осъждане. Отделните наказания, така и общото, съдът намира за справедливи и отчитащи всички обстоятелства на престъпното събитие, личностни характеристики на дееца. Споделя и очакването, че по този начин ще бъдат постигнати целите на наказанието.

Присъдените от първа инстанция обезщетения не се оспорват от обвинението. Съдът ги оценя като справедливи и съобразени със съдебната практика за непозволено увреждане.

При разглеждане на делото от първа инстанция е дадена възможност на страните да развият своята процесуална дейност, събрани са всички доказателства, поискани от страните или представени от тях на съда, не са отхвърлени доказателствени искания или доказателства. Дадена им е възможност да развият процесуална дейност, съобразно закона за отстояване на своята позиция. Не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Присъдата, като правилна и законосъобразна, следва да бъде потвърдена.

Мотивиран от горното и на основание чл.338 НПК Бургаският Окръжен съд

РЕШИ:

Потвърждава присъда 105 от 30.11.2021 г. по НЧХД№ 2601/2021 г. по описа на Районен съд Бургас.

Решението не подлежи на обжалване.

На основание чл. 340 ал.2 НПК да се уведомят страните за изготвеното решение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____